

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

Aar er gaaet over til at anvende Elektricitet, medens et tilsvarende Antal, der i Tørvesæsonen 1941 brugte flydende Brændstoffer, i Aar er gaaet over til at anvende Generatorer, Hestekraft eller paa anden Maade har overvundet de med Tilvejebringelsen af Drivkraft forbundne Vanskeligheder.

Selv naar man afsætter en rigelig Margen ved Bedømmelsen af Tallet for den planlagte Produktion i Forhold til 1941, som jeg nævnte før, vil samtlige foreliggende Oplysninger kunne sammenfattes derhen, at Tørveproduktionen i indeværende Aar er kommet i Gang i hvert Fald i samme Omfang som sidste Aar.

Paa denne Baggrund vil man formentlig være enig med Landbrugsministeren og mig i, at det ikke vil være forstandigt at skride til en Forhøjelse af de gældende Tørvepriser, saa meget mere som det af de Rapporter, der er indgaaet, fremgaar, at nye Producenter i det alt overvejende Antal Tilfælde er kommet til paa de Steder, hvor gamle Producenter har givet op, enten paa Grund af at de ikke har kunnet gennemføre en rentabel Drift eller af anden ubekendt Aarsag.

Det siger sig selv, og jeg tror, ærede Medlemmer vil være enig med mig, naar jeg fremhæver dette, at en Undersøgelse af Tørveproduktionens Omfang og Vilkaar ikke kan opgøres med matematisk Sikkerhed og Nøjagtighed. Det ligger i Sagens Natur. Men det er min Opfattelse, at det vil være berettiget at bygge paa de Oplysninger, der er indkommet, og jeg anser det derfor for at være fuldt forsvarligt af Landbrugsministeren og ogsaa for mit eget Vedkommende at udtale den Opfattelse, at Tørveproduktionen i Aar, saaledes som jeg nævnte før, er blevet taget op og kommet i Gang i samme Omfang som i 1941, hvor der, som det vil være ærede Medlemmer bekendt, naaedes en Tørveproduktion af en meget anselig Størrelse, nemlig noget over 4 Mill. t, og at der efter samtlige foreliggende Oplysninger ikke er Anledning til at foretage nogen Ændring af Tørvepriserne med Henblik paa at animere Produktionen.

Den Omstændighed, at Tørveproduktionens Planlægning maa anses for tilfredsstillende, er imidlertid ikke ensbetydende med, at man naar den Produktion, der er planlagt. I den Henseende er vi navnlig stillet over for een usikker, men meget afgørende Faktor, som jeg før nævnte, nemlig Vejret. Den Regnperiode, vi lige har overstaet, standsede, saa længe den stod paa, Tørveproduktionen og gav Anledning til

Bekymring. Som det vil være bekendt fra Omtalen i Pressen, var Forholdet det, at man i enkelte Moser skred til at afskedige Arbejderne. Imidlertid er Produktionen efter de Oplysninger, der foreligger indtil nu, paa ny kommet i god Gænge, og hvis Vejrforholdene viser sig gunstige, er der Grundlag for at tro, at vi trods de hidtidige Vejrsvanskeligheder vil kunne naa en Tørveproduktion, der ligger op mod eller under heldige Omstændigheder endog over den Produktion, der naaedes i 1941. Men jeg gentager, at Resultatet afhænger af Vejret, som Regeringen ikke har Indflydelse paa og heller ikke Ansvar for. Profetier i saa Henseende kan Regeringen ikke fremsætte. Vejret i Dag, der desværre vanskeliggør Tørveproduktionen eller umuliggør den, kan jeg vist godt sige, i Hovedstadens Omegn, illustrerer det Usikkerhedsmoment, der maa regnes med, naar Talen er om Tørveproduktion, og desværre ligger det, som bekendt, uden for det mulige at øve nogen Indflydelse paa Vejrforholdene ved Hjælp af Prisregulering. I Morges regnede det ikke i Jylland, i hvert Fald ikke i visse Dele af Jylland, saa det er muligt, at man dér i Dag kan fortsætte Tørveproduktionen.

At Regeringen følger den indenlandske Brændselsproduktion og navnlig Fremstillingen af Tørv og Brydningen af Brunkul med den allerstørste Interesse og Agtpaaagivenhed, vil formentlig fremgaa med Tydelighed af de Bemærkninger, jeg lige har fremsat.

Fra alle Sider har man været enig i, at det, saaledes som Forholdene ligger, er en afgørende Nødvendighed at sikre saa stor en indenlandsk Produktion af Brændsel som muligt. De ærede Forespørgere staa derfor ikke alene i deres Bestræbelser for, saaledes som det udtrykkes i Forespørgselen, at skabe de bedste Forudsætninger for Befolkningens Forsyning med indenlandsk Brændsel. Tværtimod, dette Punkt har uden Afbrydelse staaet paa Regeringens Dagsorden gennem de sidste Aar, hidtil med et efter Forholdene ganske godt Resultat.

Situationen er i Dag den, at Udsigterne for de udenrigske Brændselstilførsler ikke er saa gode som ønskeligt. Selv om der i Maj Maaned er kommet ret betydelige Mængder Kul og Koks her til Landet, har det ikke været muligt at genoprette Stillingen fra Efteraaret 1941. Den haarde Vinter, der uden Overdrivelse tør betegnes som den strengeste i Mands Minde, har paa Brændselomraadet virket hindrende i to Henseender, dels bandt Isen vore Fårvande gennem Maaneder og hindrede derved